

[Aksel Larsen.]

som spillede ind ved denne Sag. Jeg synes, det vilde være meget rart, hvis Rigsdagen kunde faa at vide, hvad Aarsagen er til, at denne Sag skal behandles paa denne Maade.

Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har endvidere sagt noget om, at hvad angaar den Erklæring fra Dr. Victor Madsen, maa man forstaa, at han tidligere har afgivet nogle korte Erklæringer, men det er forstaaeligt, hvorledes Rigsdagsudvalget ønsker mere fyldig Besked, end Statsministeriet har behøvet for at træffe sine Afgørelser. Erklæringen fra Dr. Victor Madsen fylder et Kwartark. Kortere Besked til Motivering af et Forslag som dette kan man vist overhovedet ikke tænke skrevet, saa jeg vil spørge: Mener det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen, at Statsministeriet har truffet sin Afgørelse paa et endnu kortere og mindre fyldigt Grundlag end dette?

Endvidere vil jeg henvise det ærede Medlem til Slutningen af Dr. Victor Madsens Erklæring, hvori det hedder — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg citere tre Linier —

„Men dette afhænger altsammen af, hvor mange Penge Hr. Ravlin aarlig kan disponere over, og formentlig bør Staten ikke forlange af Hr. Ravlin, at han aarlig sætter flere Penge i sit Foretagende end absolut nødvendigt for at gennemføre Arbejdet uden Standsning.“
Dette er den eneste Begrundelse for, at Mr. Ravlin skal have ti Aar i Stedet for fire: Hensynet til, hvad der passer Mr. Ravlin.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Til den højtærede Statsminister ønsker jeg kun at sige dette, at det havde ikke været nogen Skade til, om der i sin Tid havde været udstivet noget større Omhyggelighed ved Udarbejdelse af Loven, saaledes at man allerede dengang var blevet klar over, at man ikke skulde have en Frist paa fire Aar, men paa ti Aar; det er jo den samme Mand, paa hvis Arbejde Loven af 1932 hviler, som nu kommer og siger, at den Frist paa fire Aar, man dengang satte, er ganske umulig.

Saa skal jeg sige, at det er højest ejendommeligt, at den højtærede Statsminister paa sit Budget gennemfører en Bevilling paa 31 000 Kr. til Undersøgelser, som det egentlig paahviler Mr. Ravlin at foretage. (Statsministeren [Stauning]: Nej, nej!). Jo;

det gør det, for det er Undersøgelser, der er foretaget i hans Interesse, det er sagt hidtil, men hvis Statsministeren har en anden Forklaring nu, vil det interessere mig at høre den. Staten paatager sig her en Undersøgelse, som ligger inde under det, Mr. Ravlin skal undersøge, og den betaler den, efter hvad det ærede Medlem Hr. Krag har sagt, med 31 000 Kr.; medens det Institut, som normalt skulde gøre det, kunde gøre det for 900 Kr. til 1 000 Kr. Det er højest besynderligt, at Statsministeriet ikke, da det skal have denne Bevilling, raadfører sig med de to videnskabelige Institutter, vi har, som er sagkyndige paa dette Omraade, og spørger: Er det paakrævet at foretage denne Undersøgelse ved fremmed Hjælp, og er det rimeligt, at det koster saa meget?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Krag har Ordet for en kort Bemærkning.

Krag: Jeg maa dog gaa ud fra, at den ærede Ordfører for Udvalget har haft en Baggrund for den Udtalelse, som han for lidt siden fremsatte, gaende ud paa, at det var efter Mr. Ravlins Ønske, at disse Arbejder skulde udføres. Men Arbejder, som udføres efter Mr. Ravlins Ønske, maa efter min Opfattelse, saa begunstiget som Mr. Ravlin efterhaanden er blevet her i Landet, udføres for Mr. Ravlins egne Penge eller for Penge, som stilles til Raadighed af det Konsortium, som rimeligvis staar bag ved ham. Men jeg kan kun udtale min Tilfredshed med, at den højtærede Statsminister, saaledes forstod jeg ham i hvert Fald, har udtalt, at en Gentagelse af dette urimelige Forhold med Indkaldelse af fremmede Videnskabsmænd til at udføre Arbejde, som vi selv raader over kvalificeret Arbejdskraft til at udføre, ikke vil finde Sted, og dermed kan jeg i og for sig erklære mig tilfreds. Men jeg kan dog ikke undlade at sige, det er i højeste Grad forbavsende, at det højtærede Statsministerium, naar det har med en saa omfattende og betydningsfuld Sag at gøre som den, vi her beskæftiger os med, ikke har sin Opmærksomhed henvendt paa de to Institutter her i Landet, hvem det i Henhold til Lovgivningen paahviler at foretage Undersøgelser med Hensyn til ogsaa Danmarks Undergrund, og som paa Statens Bekostning forsynes med de fornødne Embedsmænd til at udføre saadant Arbejde, med de fornødne Instrumenter, som skal til, for at Arbejdet kan gøres. Det er unægtelig højest besynderligt, at det højtærede Stats-